

TARTU LINNAVOLIKOGU

MÄÄRUS

Tartu

02.05.2023 nr LVK-M-0056

Üldhooldusteenuse osutamise kord

Määrus kehtestatakse kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse paragrahvi 22 lõike 1 punkti 5 alusel ja arvestades sotsiaalhoolekande seaduse peatüki 2 jao 2 jaotist 2.

§ 1. Määruse reguleerimisala

(1) Määrusega reguleeritakse väljaspool kodu osutataval üldhooldusteenusel (*üldhooldusteenus*) viibivale isikule ja isikule, kes veel üldhooldusteenusel ei viibi, üldhooldusteenuse korraldust ning isiku üldhooldusteenusel viibimise rahastamist alates 1. juulist 2023. a.

(2) Käesolev määrus kehtib isiku suhtes, kelle rahvastikuregistrisse kantud elukoht on Tartu linn.

§ 2. Abivajaduse hindamine ja üldhooldusteenuse vajaduse otsus

(1) Üldhooldusteenuse taotlus esitatakse suuliselt või kirjalikult. Üldhooldusteenuse taotluse võib esitada isik enda kohta ise või muu isik, kes märkab abivajadust.

(2) Abivajaduse hindamise eeldus on isiku tahteavaldus.

(3) Tartu Linnavalitsuse sotsiaal- ja tervishoiuosakonna teenistuja hindab üldhooldusteenusel viibiva või üldhooldusteenust taotleva isiku abivajadust, selgitades välja hooldusvajaduse ja toimingud, mis tagavad isikule turvalise keskkonna ja toimetuleku.

(4) Abivajadust hinnatakse hindamisinstrumendi alusel. Abivajaduse hindamisel selgitatakse välja muuhulgas olulised andmed, mis on vajalikud üldhooldusteenuse osutamiseks (sh tervises seisundi eripärad, varanduslik seis, lähedaste andmed jms).

(5) Abivajadust hinnatakse vajadusel isiku viibimiskohas.

(6) Abivajaduse tuvastamisel teeb sotsiaal- ja tervishoiuosakonna teenistuja otsuse isiku üldhooldusteenuse vajaduse kohta juhul, kui isik on andnud nõusoleku üldhooldusteenusele asumiseks.

(7) Üldhooldusteenuse vajaduse otsuses kajastatakse:

- 1) toimingud, milles isik abi vajab;
- 2) üldhooldusteenuse eest tasumine;
- 3) muud olulised üldhooldusteenuse osutamisega seotud asjaolud.

(8) Üldhooldusteenuse vajaduse otsus tehakse üldhooldusteenusele vajajale teatavaks ja edastatakse teenuseosutajale.

§ 3. Üldhooldusteenuse osutaja valik

(1) Abivajaduse hindamise ajal hoolekandeesutuses viibiv isik jääb üldhooldusteenusele selle teenuseosutaja juurde, kus ta abivajaduse hindamisel viibib, kui ei esine ilmseid takistusi sama teenuseosutaja juurde teenusele jäämisel.

(2) Muul juhul suunatakse isik üldhooldusteenusele teenuseosutaja juurde arvestades isiku tervislikku seisundit, teenusvajaduse eripära, rahalisi võimalusi ja soovi ning vajadusel muid asjaolusid.

§ 4. Üldhooldusteenuse tasu suurus teenuse saajale

(1) Üldhooldusteenus on tasuline. Isiku makstava tasu suurus sõltub hoolekandeesutuse majutus- ja toitlustuskuludest, teenuse osutamisega seotud muude kulude suuruselt ja isiku varanduslikust seisust.

(2) Isiku makstava tasu suuruse kindlakstegemiseks on isik kohustatud avaldama oma varandusliku seisu (igakuine sissetulek sotsiaalhoolekande seaduse tähenduses, muu tulu (sh toetused) ja vara andmed).

§ 5. Kulude piirmäära kehtestamine

Tartu Linnavalitsus võib kehtestada sotsiaalhoolekande seaduse paragrahvi 22¹ lõikes 2 nimetatud kuludele piirmäära.

§ 6. Üldhooldusteenuse rahastamine Tartu linna poolt

(1) Tartu linn annab isikule toetust üldhooldusteenuse eest tasumiseks sotsiaalhoolekande seaduses sätestatud mahus arvestades käesoleva määruse paragrahvi 5 alusel kehtestatud piirmäära.

(2) Tartu linn toetab isikut käesoleva määruse paragrahvi 5 alusel kehtestatud piirmäära ületava osa tasumisel, kui isikule ei ole võimalik üldhooldusteenust osutada hoolekandeesutuses, kus sotsiaalhoolekande seaduse paragrahvi 22¹ lõikes 2 nimetatud kulud on väiksemad (st jäävad piirmäära piiresse).

(3) Tartu linn toetab isikut sotsiaalhoolekande seaduse paragrahvi 22¹ lõikes 4 nimetatud isiku poolt tasumisele kuuluvast osast osa tasumisel, kui isiku sissetulek on madalam kui tasumisele kuuluv osa ja isiku endal puuduvad muud tulud või rahalised vahendid või kui sotsiaalhoolekande seaduse paragrahvi 22¹ lõikes 4 nimetatud kulude kandmiseks jääb puudu summa, mille sissenõudmine ei ole otstarbekuse kaalutlusel põhjendatud.

(4) Tartu linn võib anda toetust üldhooldusteenuse eest tasumiseks kogu üldhooldusteenuse maksumuse ulatuses, kui isiku üldhooldusteenuse vajadus on tuvastatud ning isik tuleb viivitamatult teenusele suunata, kuid isiku varandusliku seisu väljaselgitamine ja rahaliste vahendite kasutamine teenuse eest tasumiseks vajab täiendavate toimingute tegemist.

(5) Isikule määratud toetus üldhooldusteenuse eest makstakse välja üldhooldusteenuse osutaja arve alusel üldhooldusteenuse osutajale.

§ 7. Üldhooldusteenuse osutaja kohustused

Üldhooldusteenuse osutaja kohustub:

- 1) koostama üldhooldusteenusele saabunud isikule hooldusplaani ja jagama seda Tartu Linnavalitsusega tema nõudmisel;
- 2) informeerima Tartu Linnavalitsust üldhooldusteenusel viibiva isiku seisundi olulistest muutustest kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.

§ 8. Määruse kehtetuks tunnistamine ja jõustumine

(1) Tartu Linnavolikogu 14. märtsi 2013. a määrus nr 88 "Ööpäevaringsele hooldusteenusele suunamise tingimused ja kord" tunnistatakse kehtetuks.

(2) Määrus jõustub 1. juulil 2023. a.

Esimees

Esitab: **linnavalitsus, 02.05.2023 istungi protokoll nr 35**

Ettekandja: **Mihkel Lees**

Õiend

Tartu Linnavolikogu Määruse "Üldhooldusteenuse osutamise kord" juurde

Üldhooldusteenuse osutamise kord

I. Sissejuhatus

1. juulil 2023. a muutub [sotsiaalhoolekande seaduses](#) (SHS) väljaspool kodu osutatava üldhooldusteenuse (*üldhooldusteenus*) rahastamise regulatsioon. Uus regulatsioon kohustab hoolekandeadususi esitama üldhooldusteenuse hinna kahe komponendina, millest hooldustöötajate ja abihooldustöötajate tööjõukulud, tööriietuse ja isikukaitsevahendite kulud, tervisekontrolli ja vaksineerimise kulud ning koolituse ja supervisiooni kulud (SHS § 22¹ lõige 2) kannab kohalik omavalitsus ning majutus- ja toitlustuskulud ning muud teenuse osutamise seotud kulud (SHS § 22¹ lõige 4) kannab teenuse saaja. Samas kohustab seadus abistama isikuid § 22¹ lõikes 4 nimetatud kulude kandmisel, kui isiku sissetulek (st riiklik pension, kogumispension kogumispensionide seaduse tähenduses, töövõimetoetus töövõimetoetuse seaduse tähenduses ja sotsiaalmaksuga maksustatav tulu sotsiaalmaksuseaduse tähenduses) on madal. Madalaks loetakse sissetulekut, mis jääb alla eelmise aasta teise kvartali keskmise vanaduspensionini suurust (2023. a on nimetatud summa 635,89 eurot).

Käesoleva eelnõuga tunnistatakse kehtetuks Tartu Linnavolikogu 14. märtsi 2013. a määrus nr 88 "Ööpäevaringsele hooldusteenusele suunamise tingimused ja kord". Eelduslikult ei jää käesolev määrus kehtima pikaks ajaks, vaid on vajalik üleminekuperioodiks. Linnavalitsuse sotsiaal- ja tervishoiuosakonnal on väljatöötamisel laiem pikaajalise hooldusteenuse korraldamise õigusakti eelnõu, mis käsitleks esialgse plaani kohaselt lisaks üldhooldusteenusele (sh ajutine nn intervallhooldus) koduteenust, isikliku abistaja teenust, päevahoiuteenust, hooldaja määramist ja hooldajatoetust ning toetavaid teenuseid nagu sooja toidu kojuvedu, häirenuputeenus ja eluruumi kohandamise teenus.

Määruse kehtestamise õiguslik alus on kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse paragrahv 22 lõige 1 punkt 5 ning määruse ülesehitamisel on arvestatud sotsiaalhoolekande seaduse peatüki 2 jao 2 jaotist 2.

II. Regulatsiooni selgitused

§ 1. Määruse reguleerimisala

Määrusega reguleeritakse üldhooldusteenusel viibivale isikule ja isikule, kes veel üldhooldusteenusel ei viibi, üldhooldusteenuse korraldust ning isiku üldhooldusteenusel viibimise rahastamist alates 1. juulist 2023. a.

Isikuid, kelle elukohana on rahvastikuregistrisse kantud Tartu linn, viibib käesoleva määruse eelnõu koostamisel ajal erinevates hoolekandeadustus *ca* 750. Üldhooldusteenuse rahastamise regulatsiooni muutumise tõttu tuleb kõigi täna Tartu linna poolt üldhooldusteenusele suunatud isikute osas tehtud otsused üle vaadata, selliseid isikuid on hinnanguliselt *ca* 250. Lisaks tuleb eelduslikult abivajadust hinnata *ca* 500 isiku osas, kes on hoolekandeadustusse asunud lähedaste abil ning kelle kohta Tartu linn varasemalt mingit otsust teinud ei ole.

§ 2. Abivajaduse hindamine ja üldhooldusteenuse vajaduse otsus

Arvestades üldhooldusteenust vajavate isikute tervislikku seisundit, peab üldhooldusteenuse taotlemine olema väga lihtne. Üldhooldusteenuse taotlus esitatakse suuliselt või kirjalikult. Üldhooldusteenuse taotluse võib esitada isik enda kohta ise või muu isik, kes märkab abivajadust. Viimane lähtub sotsiaalhoolekande seaduse § 13 tulenevast põhimõttest, mille kohaselt abi vajava isiku perekonnaliikmed, kohtunik, politseinik, prokurör, hoolekande-, tervishoiu- ja haridusametuse töötaja ja teised isikud on kohustatud teatama sotsiaalhoolekannet vajavast isikust või perekonnast isiku või perekonna viibimiskoha järgsele kohaliku omavalitsuse üksusele.

Taotluse võib esitada kirjalikult, aga võimalik on taotlus esitada ka suuliselt, sellisel juhul taotlus linnavalitsuses protokollitakse. Taotlusel ei ole kohustuslikke vorminõudeid, kõige olulisem on abivajav isik identifitseerida ja saada teada, kus ta viibib. Muud andmed selgitab välja linnavalitsuse teenistuja hilisema menetluse käigus.

Taotlemisele järgneb abivajaduse hindamine. Abivajaduse hindamiseks peab isik andma nõusoleku. Viimane on eriti aktuaalne juhul, kui isik ise ei ole esitanud taotlust üldhooldusteenuse saamiseks. Abivajaduse hindamine viiakse vajadusel läbi isiku viibimiskohas (nt kodus, haiglas või ka hoolekandeametuses).

Abivajadust hinnatakse hindamisinstrumendi alusel, mis on linnavalitsuse teenistujate välja töötatud ning arvestab igapäevaelutoimingute sooritusvõimet eneseteeninduses, igapäevastes majapidamistoimingutes (sh kõrvalabi, järelevalve ja juhendamise vajadust) ja inimese vaimse tervise seisundit. Abivajaduse hindamise raames kogutakse ka muid vajalikke andmeid üldhooldusteenuse vajaduse otsuse tegemiseks. Kõige keerulisem on välja selgitada isiku varanduslikku seisut. Isiku varandusliku seisut väljaselgitamiseks on oluline isiku tuludest ülevaate saamine. Olulised on kõik tulud, sh sissetulek SHS § 22¹ lõike 5 tähenduses ja muud tulud (nt üüritulu, dividenditulu jms) ning isiku muu varanduslik seisut (st eelkõige isiku arvelduskontol olevate rahaliste vahendite hulk). Muu isikule kuuluva vara hindamine ei pruugi anda tulemust, sest omavalitsus ei saa kohustada isikut talle kuuluvat vara võõrandama (nt kinnisvara või vallasvara, sh auto vms). Juhul, kui isik vajab eestkostet ja lähedasi ei ole võimalik eestkostjaks määrata, täidab eestkostja ülesandeid linnavalitsus. Sellisel juhul on eestkostjal isiku vara võõrandamine võimalik, kuid vajalikud toimingud võtavad aega.

Lähedastelt ülalpidamise nõudmine on võimalik üksnes isikul endal. Arvestades asjaolu, et valdavalt ei saa üldhooldusteenust vajavad isikud ise sellega hakkama, ei ole mõistlik väikeste summade puhul omavalitsusel isikute eest nimetatud toiminguid teha, sest ülalpidajate varandusliku seisut hindamine on veel keerulisem, kui isiku enda varandusliku seisut hindamine.

Abivajadust hindab ja hindamise tulemusena teeb üldhooldusteenuse vajaduse otsuse sotsiaal- ja tervishoiuosakonna teenistuja (seni tegi Tartu linnas otsuse sotsiaalhoolekande komisjon). Otsuse tegemine teenistuja poolt on põhjendatud, kuna osakonna teenistujad on spetsialistid abivajaduse hindamisel ja teenuse eest tasu määramise regulatsioon on seaduse ja edaspidi ka käesoleva määruse tasandil reguleeritud.

Kui isik abivajaduse hindamise tulemusena küll vajab üldhooldusteenust, kuid keeldub teenusele asumast, siis otsust teenuse vajaduse kohta ei tehta, sest seda ei ole võimalik realiseerida vastu isiku tahtmist. Keeldumise korral tuleb isikule pakkuda näiteks koduteenust. Kui isik koduteenusega nõustub, siis märgitakse koduteenusele suunamise otsuses siiski ära asjaolu, et tegelikult oleks inimesele sobilikum teenus üldhooldusteenus, kuid koduteenust osutatakse üksnes põhjusel, et isik ei nõustunud hoolekandeametusse minema. Kui isik meelt muudab, ei ole vaja läbi viia uut abivajaduse hindamist, vaid esialgse hindamise pealt saab lihtsasti teha sellisel juhul uue otsuse.

Üldhooldusteenuse vajaduse otsus koosneb kolmest osast:

1) toimingud, milles isik abi vajab - see osa esitatakse üldistatult järeldustena, mis tuvastati abivajaduse hindamise protsessis ja nimetatud osa arvesse võttes koostab hoolekandeesutus hooldusplaani. Otsuses ei kirjutata ümber seda, mis hindamisaktis juba on fikseeritud, vaid esitatakse üksnes järeldus hooldusvajadusest ja toimingutest, milles isik abi vajab. Otsuses tehakse viide konkreetsele hindamisaktile;

2) üldhooldusteenuse eest tasumine -

2.1) isiku makstava tasu suurus, mis reeglina koosneb SHS § 22¹ lõikes 5 nimetatud sissetulekutest ja juhul, kui isikul on muid tulusid või arvelduskontol raha, siis ka isiku muudest rahalistest vahenditest. Isiku arvelduskontol olevaid vahendeid saab kasutada üksnes teatava piirini, sest inimväärikas on jätta isikule tänases majanduslikus olukorras ca 3000 eurot elu lõpu kulude kandmiseks. Kui isiku sissetulek on ainult riiklik pension, siis sõnastatakse isiku enda tasu suurus järgmiselt: isik tasub teenuse eest riikliku pensioni ulatuses;

2.2) lähtuvalt sellest, kui suur on isiku SHS § 22¹ lõikes 5 nimetatud sissetulek, sõltub Tartu linna rahastus. Kui isikul on kõrge pension, võib Tartu linna rahastus seisneda üksnes SHS § 22¹ lõikes 2 nimetatud kulude kandmises. Samas võib Tartu linna rahastus kujuneda ka oluliselt suuremaks, kui isiku sissetulek on väike ja tal ei ole ka muidu tulusid ega raha arvelduskontol. Tartu linna rahastuse osa sõnastatakse arvestades käesoleva määruse § 6;

3) muud olulised asjaolud - sh otsuse vaidlustamisviide, aga ka viide sellele, kuhu isik saab pöörduda siis, kui ta ei ole teenuse osutamise kvaliteediga rahul ning ei taha vaidlustada mitte otsust ennast, vaid soovib esitada kaebuse hoolekandeesutuse tegevuse peale. Lisaks sätestatakse otsuse lõppsätetes hoolekandeesutuse kohustused koostada isikule hooldusplaani, jagada seda vajadusel Tartu Linnavalitsusega ja teavitada kirjalikult isiku seisundi olulistest muutustest.

Üldhooldusteenuse vajaduse otsus tehakse üldhooldusteenusele vajajale teatavaks ja edastatakse teenuseosutajale.

§ 3. Üldhooldusteenuse osutaja valik

Abivajaduse hindamise ajal hoolekandeesutuses viibiv isik jääb üldhooldusteenusele selle teenuseosutaja juurde, kus ta abivajaduse hindamisel viibib, kui ei esine ilmseid takistusi tema sama teenuseosutaja juurde teenusele jäämisel. Nimetatud säte on vajalik eelkõige üleminekuperioodil.

Üldjuhul suunatakse isik üldhooldusteenusele teenuseosutaja juurde arvestades isiku tervislikku seisundit, isiku teenusvajaduse eripära, isiku rahalisi võimalusi ja isiku soovi ning vajadusel muid asjaolusid. Isiku soov teenuseosutaja valiku puhul on küll oluline, kuid sooviga ei ole võimalik alati arvestada, sest üle Eesti valitseb siiski pigem teenuskohtade defitsiit, samuti ei ole võimalik kõigis hoolekandeesutustes tagada keerulise tervisliku seisundiga inimestele sobilikku teenust. Samuti võib hoolekandeesutuse valikuvariante piirata asjaolu, et isik soovib või vajab muukeelset teenust.

§ 4. Üldhooldusteenuse tasu

Üldhooldusteenus on tasuline. Isiku tasu suurus sõltub tema varanduslikust seisust.

Kõige keerulisem on välja selgitada isiku varanduslikku seisust. Isiku varandusliku seisust väljaselgitamiseks on oluline isiku tuludest ülevaate saamine. Olulised on kõik tulud, sh sissetulek SHS § 22¹ lõike 5 tähenduses ja muud tulud (nt üüritulo, dividenditulo jms) ning isiku muu varanduslik seis (st eelkõige isiku arvelduskontol olevate rahaliste vahendite hulk, nn säästud). Muu isikule kuuluva vara hindamine ei pruugi anda tulemust, sest omavalitsus ei saa kohustada isikut talle kuuluvat vara võõrandama. Juhul, kui isik vajab eestkostet ning lähedasi ei ole võimalik eestkostjaks määrata, täidab eestkostja ülesandeid linnavalitsus. Sellisel juhul on eestkostjal isiku vara võõrandamine võimalik, kuid vajalikud toimingud võtavad aega.

Lähedastelt ülalpidamise nõudmine on võimalik üksnes isikul endal. Arvestades asjaolu, et valdavalt ei saa üldhooldusteenust vajavad isikud ise sellega hakkama, ei ole mõistlik väikeste summade puhul omavalitsusel ka isikute eest nimetatud toiminguid teha, sest ülalpidajate varandusliku seisuhindamine on veel keerulisem, kui isiku enda varandusliku seisuhindamine.

Isiku tasu suuruse kindlakstegemiseks kohustub isik avaldama oma varandusliku seisuhindamist (igakuine sissetulek sotsiaalhoolekande seaduse tähenduses, muu tulu (sh toetused) ja vara andmed). Ilma varandusliku seisuhindamise andmete esitamise eest ei ole võimalik isikut reeglina üldhooldusteenusele suunata. Andmete väljaselgitamise ajal tagatakse isiku toimetulek võimalusel muude teenustega. Kui muude teenustega ei ole võimalik isiku toimetulekut tagada, rakendatakse eelnõu § 6 lõikes 4 sätestatud.

§ 5. Kulude piirmäära kehtestamine

SHS § 22¹ lõige 3 võimaldab kohaliku omavalitsuse üksusel kehtestada sama paragrahvi lõikes 2 nimetatud kulude (st hooldustöötajate ja abihoidustöötajate tööjõukulud, tööriietuse ja isikukaitsevahendite kulud, tervisekontrolli ja vaktsineerimise kulud ning koolituse ja supervisiooni kulud) tasumise piirmäära, mis tagab teenuse saajale teenuse kättesaadavuse. Seaduse mõttega on koosõlas olukord, kus piirmäär on piisavalt kõrge, et tagada suures enamuses hoolekandeesutustes vastavad kulud. Erandiks võivad jääda üksikud asutused, kus personali on seadusega nõutust rohkem või makstakse personalile rohkem kui valdkonna keskmine töötasu. Tartu Hooldekodu näitel peaks piirmäär olema vähemalt 760 eurot. Kuna aga tartlastest üldhooldusteenust vajavad isikud on üle Eesti 80 erinevas hoolekandeesutuses, siis peab piirmäär arvestama neist enamuse kulusid ning need katma. Piirmäära saab kehtestada siis, kui hoolekandeesutused on oma hinnakirjast lähtuvalt vastavad kalkulatsioonid teinud ja kulude tasemed avalikustanud.

§ 6. Üldhooldusteenuse rahastamine Tartu linna poolt

Üldhooldusteenuse rahastamise üldreeglid tulenevad seadusest. Hoolekandeesutuse kehtestatud teenuse maksumus jagatakse vastavalt SHS § 22¹ kaheks. Tartu Hooldekodu teenuse maksumuse näitel kujunevad osad järgmiselt:

Tartu Hooldekodu kuutasu 1500 eurot	
Tartu linna osa § 22 ¹ lg 2	Isiku osa § 22 ¹ lg 4
760 eurot	740 eurot

Kui isiku sissetulek (riiklik pension, kogumispension kogumispensionide seaduse tähenduses, töövõimetoetus töövõimetoetuse seaduse tähenduses ja sotsiaalmaksuga maksustatav tulu sotsiaalmaksuseaduse tähenduses) on üle 740 euro või suurem 2023. aastal kui 635,89 eurot ja tal on täiendavalt kas muud tulu (nt üüritulu) või raha arvelduskontol, siis tasub isik oma osa ise täismahus, st 740 eurot ning Tartu linn tasub isiku eest 760 eurot.

Samas, kui isiku sissetulek on üksnes rahvapension, mille suurus 1. aprillist on 336 eurot ja muid tulusid isikul pole ning tal pole ka raha arvelduskontol, siis tasub isik üldhooldusteenuse eest üksnes rahvapension suuruses ning puudujääva osa isiku osast katab Tartu linn, seega kujuneb Tartu linna osaks 1164 eurot.

Ülejäänud juhtudel jääb Tartu linna osalus 760 ja 1164 euro vahele.

Tartu Hooldekodu hinda ja SHS § 22¹ lõike 2 ja lõike 4 kohaseid proportsioone arvestades jääb isikutel, kelle sissetulek on alla 635,89 euro, üldhoolduse eest tasumiseks puudu kuus kuni 104,11 eurot. Eelnõu § 6 lõike 3 kohaselt võiks nimetatud summa lugeda selliseks, mille sissenõudmine ei ole otstarbekuse kaalutlusel põhjendatud juhul, kui teenust vajaval isikul endal muid tulusid või raha arvelduskontol ei ole ning puuduvad lähedased, kes oleks vabatahtlikult valmis vahe hüvitama.

Teatud juhtudel võib Tartu linnal olla vajalik tasuda üldhoolduse eest ajutiselt täismahus. Selline olukord tekib näiteks juhul, kui isik on sattunud haiglasse ning pärast haiglaravi ei saa ta enam iseseisvalt kodus hakkama ning talle tuleb leida koht hooldekodus. Sellisel juhul ei ole üldreeglina isik ise võimeline oma rahaasju iseseisvalt korraldama ning enne eestkoste seadmist ei ole isiku rahaliste vahendite kasutamine võimalik. Samas tuleb üldhooldusteenuse eest tasuda. Sellisel juhul tuleb hoolekandeesutusega olla suhtluses, et täpsustada rahastamise muutus ajast, mil isiku rahalistele vahendite kasutamine on võimalik.

Isikule määratud toetus üldhooldusteenuse eest makstakse välja üldhooldusteenuse osutaja arve alusel üldhooldusteenuse osutajale.

§ 7. Üldhooldusteenuse osutaja kohustused

Üldhooldusteenuse osutaja on hoolekandeesutus, kes vastutab isikule seaduse nõuetele vastava teenuse osutamise eest. Tartu Linnavalitsuse vaates on oluline eelkõige, et hoolekandeesutus:

- 1) koostaks üldhooldusteenusele saabunud isiku hooldusplaani ja jagaks seda Tartu Linnavalitsusega meie nõudmisel ning
- 2) informeeriks Tartu Linnavalitsust üldhooldusteenusel viibiva isiku seisundi olulistest muutustest kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.

Kuna üldhooldusteenusel viibiva isiku teenusel viibimisel võib tekkida isikul täiendavaid kulusid, mis ei ole üldhooldusteenuse hinna sees (nt transpordikulud arsti juurde või spetsiifilised ravikulud), siis on oluline, et selliste kulude tegemise vajadusest Tartu Linnavalitsust informeeritakse eriti olukorras, kus teenuse saajal ei ole endal raha täiendavate teenuste eest tasumiseks.

§ 8. Määruse kehtetuks tunnistamine ja jõustumine

Käesoleva määruse jõustumisel kaotab kehtivuse Tartu Linnavolikogu 14. märtsi 2013. a määrus nr 88 "Ööpäevaringsele hooldusteenusele suunamise tingimused ja kord".

Määrus jõustub 1. juulil 2023. a.